

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 14 września 2020 r.

DIH-2.709.38.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 145/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 czerwca 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę TESCO POLSKA SPÓŁKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Krakowie – od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 czerwca 2020 r. (sygn. KJ.8361.39.2020/5DEC/20), wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 12 000 zł za wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 6 lipca 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 13 lutego 2020 r., w należącym do Przedsiębiorcy sklepie (...), inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 4,92 tony (246 worków o wadze 20 kg każdy) próbki węgla kamiennego ekogroszek „Black Fire”, tj. próbkę paliwa stałego nr 0137/20/8470 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3288/20/8470 w ilości 60 kg każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 9/2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek „Black Fire” Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0137/20/8470 i próbkę kontrolną nr 3288/20/8470 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 46/2020 z 13 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr P-326/20 z 24 lutego 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 13 lutego 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek „Black Fire” (o nr próbki 0137/20/8470) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 32,19%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 27,94%;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 24,012 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 26 MJ/kg;
- zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 10,4%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6%;

- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,0%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0137/20/8470 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 13 lutego 2020 r., o nr 3288/20/8470 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 3288/20/8470 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań nr P-391/20 z 26 lutego 2020 r.) z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 31,94%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 27,94%;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 24,027 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 26 MJ/kg;
- zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 9,0%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,7%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekogroszek „Black Fire” jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliwa stałego nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 4 marca 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek „Black Fire” oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych nr P-326/20 z 24 lutego 2020 r. oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych nr P-391/20 z 26 lutego 2020 r.

Pismem z 6 marca 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” -

ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 27 marca 2020 r. Strona ustosunkowała się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania z 6 marca 2020 r. uznając, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto Przedsiębiorca poinformował organ o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Pismem z 29 kwietnia 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych dotyczących opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Przy piśmie z 8 maja 2020 r. Przedsiębiorca przesłał potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Decyzją Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 czerwca 2020 r. (sygn. KJ.8361.39.2020/5DEC/20), wymierzono Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 12 000 zł za wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca pismem z 23 czerwca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania I instancji w całości. W ocenie Strony zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 17 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości paliw stałych zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli

z 13 lutego 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 13 lutego 2020 r. u ww. przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o wielkości 4,92 tony (246 worków o wadze 20 kg każdy) próbki węgla kamiennego ekogroszek „Black Fire”, tj. próbkę paliwa stałego nr 0137/20/8470 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3288/20/8470 w ilości 60 kg każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 9/2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek „Black Fire” Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0137/20/8470 i próbkę kontrolną nr 3288/20/8470 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 46/2020 z 13 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r.

Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 9/2020, z których jeden przekazano Stronie. Przedsiębiorca podpisał ten protokół bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2 tego rozporządzenia.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-326/20 z 24 lutego 2020 r. oraz sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-391/20 z 26 lutego 2020 r.), należy stwierdzić, że pobrany 13 lutego

2020 r. węgiel kamienny ekogroszek „Black Fire” (nr próbki 0137/20/8470 i nr próbki kontrolnej 3288/20/8470), jest niezgodny z zadeklarowanymi przez Stronę parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r., z uwagi na wartości następujących parametrów:

- zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 32,19% dla próbki nr 0137/20/8470 i 31,94% dla próbki kontrolnej nr 3288/20/8470, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 27,94%;
- zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 24,012 MJ/kg dla próbki nr 0137/20/8470 i 24,027 MJ/kg dla próbki kontrolnej nr 3288/20/8470, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 26 MJ/kg;
- zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 10,4% dla próbki nr 0137/20/8470 i 9,0% dla próbki kontrolnej nr 3288/20/8470, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 6%;
- zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,0% dla próbki nr 0137/20/8470 i 12,7% dla próbki kontrolnej nr 3288/20/8470, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 10%.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek „Black Fire” jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 31070/7/190/8.02.2020 z 8 lutego 2020 r. Tym samym wydane przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest zasadne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe nałożył obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie

przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, czyli te zgodne ze stanem faktycznym.

Istota zatem omawianych tu regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw sprowadza się do ochrony konsumenta, przed zakupem paliwa stałego, którego parametry jakościowe są gorsze, niżli deklarowane przez sprzedawcę w świadectwie jakości, a zatem odbiegające w sposób niekorzystny dla tego konsumenta od parametrów wskazanych przez sprzedawcę w świadectwie jakości. Celem Ustawodawcy jest doprowadzenie do stanu, w którym przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa węglowe będą wprowadzali do sektora komunalno-bytowego produkty o jak najwyższej jakości. Jedną z najważniejszych części systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ określa wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli przez podmioty tworzące sektor komunalno-bytowy. Świadectwa jakości paliw stałych są dodatkowym elementem systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który ma na celu zwiększenie świadomości zarówno klientów jak i podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa stałe w kwestii jakości tych paliw. Świadectwo jakości paliw stałych obrazuje stosunek jakości do ceny, dzięki czemu nabywca może dokonać wyboru pomiędzy paliwem stałym dopuszczonym do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. spełniającym podstawowe wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a paliwem lepszym jakościowo, co przeważnie wiąże się z wyższą ceną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje faktu, iż Przedsiębiorca nie ma obowiązku badania każdej partii zakupionego węgla, przed wprowadzaniem go do obrotu. Podobnie nie kwestionuje również faktu, iż Przedsiębiorca może posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę paliwa. Niemniej jednak nie sposób nie zauważyć, iż Przedsiębiorca może we własnym zakresie badać zakupiony węgiel i nie musi posiłkować się kopią świadectwa jakości wystawionego przez dostawcę. O ile badanie każdej dostarczanej partii paliwa stałego może napotkać na trudności natury logistycznej, a zarazem

stanowić dla Przedsiębiorcy nadmierne obciążenie finansowe, o tyle wskazanie w świadectwie jakości parametrów wynikających z rozporządzenia, nie stanowi ani wyzwania logistycznego, ani obciążenia finansowego. Jeżeli jednak Przedsiębiorca decyduje się ze względów rynkowych, tj. aby zachęcić nabywców do zakupu danego sortymentu, na deklarowanie w świadectwie jakości parametrów korzystniejszych niżli minimalne wymogi wynikające z rozporządzenia, musi liczyć się z ewentualną odpowiedzialnością, gdy badania laboratoryjne wykażą niezgodność poszczególnych parametrów z ich wartościami deklarowanymi w świadectwie. Podkreślenia wymaga, że w niniejszym postępowaniu zakwestionowano cztery parametry paliwa stałego, w tym dwa kluczowe, a mianowicie jego wartość opałową i zawartość wilgoci całkowitej. Parametry te jako podstawowe, są brane pod uwagę przy zakupie węgla przez konsumentów, gdyż to one w praktyce przesądzają czy np. dany dom będzie dobrze ogrzewany, czy też nie.

W tym miejscu wypada dodać, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 12 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania kontroli jakości paliw wprowadzanych do obrotu. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie

uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 12 000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do stanowiska Strony, iż zmiana parametrów w odniesieniu do certyfikatów otrzymanych od dostawcy na dany asortyment jest ze strony Przedsiębiorcy niezawiniona i od niego niezależna, wyjaśnienia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że faktyczne parametry paliwa stałego są niezgodne ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie. Ponadto, należy zwrócić uwagę, iż podnoszony przez Stronę w odwołaniu zjawisko ulegania przez węgiel kamienny naturalnym procesom fizykochemicznym, które mogą się zmieniać - jest powszechnie znany. Węgiel kamienny jako niejednorodna naturalna kopalina mineralna jest podatny na działanie czynników atmosferycznych, tak podczas transportu jak i składowania, które w wyniku zachodzących procesów wpływają na zmienność poszczególnych parametrów jakościowych. W dniu 13 lutego 2020 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbkę przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną, tak jak była oferowana potencjalnym klientom. Zdaniem organu Strona jako profesjonalista – mający świadomość zachodzących procesów fizykochemicznych - kierując się lojalnością wobec klientów winna zabezpieczyć wprowadzane do obrotu paliwo stałe przed wpływem czynników atmosferycznych, aby zapobiec lub zmniejszyć ich wpływ na parametry jakościowe bądź uwzględnić wpływ tych czynników w przekazywanym z zakupionym paliwem stałym świadectwie jakości.

Z powyższych przyczyn organ nie uwzględnił argumentacji Strony odnoszącej się do właściwości fizycznych i chemicznych paliwa stałego podnoszonych w odwołaniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości, w którym wskazane parametry jakościowe paliwa stałego są zgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy wskazuje,

że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189 f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuzasadnione niezastosowanie odstąpienia od obciążenia Strony karą pieniężną, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie

konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy deklarowane parametry w wymaganym prawem świadectwie jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie

dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/